

Logica propozițională. Sintaxă

Simbolurile logicii propoziționale: propoziții atomice p, q, r, \dots
conectorii \neg și \rightarrow , și parantezele $(\)$.

Formulele logicii propoziționale:

- orice propoziție atomică este o formulă
- dacă α este o formulă, atunci $(\neg\alpha)$ este o formulă.
- dacă α și β sunt formule, atunci $\alpha \rightarrow \beta$ este o formulă.

Operatorii cunoscuți pot fi introdusi ca și abrevieri:

- $(\alpha \wedge \beta) \stackrel{\text{def}}{=} ((\neg\alpha) \rightarrow (\neg\beta))$
- $(\alpha \vee \beta) \stackrel{\text{def}}{=} ((\neg\alpha) \rightarrow \beta)$
- $(\alpha \leftrightarrow \beta) \stackrel{\text{def}}{=} ((\alpha \rightarrow \beta) \wedge (\beta \rightarrow \alpha))$

Notatie simplificată: fără paranteze redundante;
precedență: $\neg, \wedge, \vee, \rightarrow, \leftrightarrow$; asociativitate la dreapta pt. \rightarrow .

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Elemente de logică matematică

9 noiembrie 2004

- Calcul propozițional
- Calculul predicatelor
- Proceduri de decizie pt. realizabilitate
- Demonstrație de teoreme prin rezoluție

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Elemente de logică matematică

3

Funcții de adevăr (evaluări)

O funcție de adevăr v : definită pentru toate formulele propoziționale, cu valori în $\{T, F\}$ astfel încât:

- $v(p)$ e definită pentru fiecare propoziție atomică p .

$$- v(\neg\alpha) = \begin{cases} T & \text{dacă } v(\alpha) = F \\ F & \text{dacă } v(\alpha) = T \end{cases}$$

$$- v(\alpha \rightarrow \beta) = \begin{cases} F & \text{dacă } v(\alpha) = T \text{ și } v(\beta) = F \\ T & \text{în caz contrar} \end{cases}$$

interpretare = o evaluare pentru propozițiile atomice ale unei formule
O intrepretare **satisfacă** o formulă dacă aceasta e evaluată la T
(se spune că interpretarea e un **model** pentru formula respectivă).

formulă **validă (tautologie)**: adevărată în toate interpretările
formulă **realizabilă** (satisfiabilă): adevărată în cel puțin o interpretare
formulă nerealizabilă (**contradicție**): falsă în orice interpretare

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Elemente de logică matematică

5

Axiome și reguli de deducție

Scheme de axiome pentru logica propozițională:

A1: $(\alpha \rightarrow (\beta \rightarrow \alpha))$

A2: $((\alpha \rightarrow (\beta \rightarrow \gamma)) \rightarrow ((\alpha \rightarrow \beta) \rightarrow (\alpha \rightarrow \gamma)))$

A3: $((\neg\beta) \rightarrow (\neg\alpha)) \rightarrow (((\neg\beta) \rightarrow \alpha) \rightarrow \beta))$

(denumite **scheme** pentru că axioamele se obțin particularizând
cu formule individuale din logica propozițională)

Introducem o singură regulă de deducție (**modus ponens, MP**):

Din formulele φ și $\varphi \rightarrow \psi$ putem deduce ψ .

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Elemente de logică matematică

4

Abordare semantică și sintactică

Abordare **semantică**, bazată pe **implicația logică** (adevărul logic)

$$H \models \varphi$$

O mulțime de formule H implică o formulă φ dacă orice funcție de
adevăr care satisfacă H (adică toate formulele din H) satisfacă pe φ .

Abordare **sintactică: demonstrația logică**

– bazată pe manipularea sintactică a formulelor:

Este o teoremă demonstrabilă dintr-un set de axiome, pe baza unor
reguli de deducție ?

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Elemente de logică matematică

6

Deducție

Fie H o mulțime de formule. Se numește **deducție** din H un sir de
formule A_1, A_2, \dots, A_n , astfel că:

1. A_i este o axiomă, sau

2. A_i este o formulă din H , sau

3. A_i rezultă prin MP din doi membri anteriori A_j, A_k cu $j < i$, $k < i$.
Spunem că A_n rezultă din H (e deducibil, e consecință): $H \vdash A_n$

Exemplu: demonstrăm că $(\varphi \rightarrow \varphi)$

(1) $\varphi \rightarrow ((\varphi \rightarrow \varphi) \rightarrow \varphi))$

(2) $\varphi \rightarrow ((\varphi \rightarrow \varphi) \rightarrow \varphi) \rightarrow (((\varphi \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi)) \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi)) \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi))$

(3) $(\varphi \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi)) \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi)$

(4) $\varphi \rightarrow (\varphi \rightarrow \varphi)$

(5) $\varphi \rightarrow \varphi$

A1

A2

MP(1,2)

A1

MP(3,4)

Verificare formală. Curs 6

Marius Minea

Teorema deducției

Fie H o mulțime de formule și α, β două formule.

Atunci $H \vdash \alpha \rightarrow \beta$ dacă și numai dacă $H \cup \{\alpha\} \vdash \beta$.

- utilizată ca regulă de inferență suplimentară, simplifică demonstrațiile

Alte corolarii:

- dacă $H \vdash \alpha$ și $H \vdash \alpha \rightarrow \beta$, atunci $H \vdash \beta$
- dacă $G \subseteq H$ și $G \vdash \alpha$, atunci $H \vdash \alpha$
- dacă $H \vdash G$ și $G \vdash \alpha$, atunci $H \vdash \alpha$

Consistentă și completitudine

Noțiuni care stabilesc corespondență între abordarea sintactică, bazată pe deducție, și cea semantică, bazată pe valoarea de adevăr.

Consistentă: Dacă H e o mulțime de formule, și α este o formulă astfel ca $H \vdash \alpha$, atunci $H \models \alpha$.

(Orice teoremă în logica propozițională este o tautologie).

Completitudine: Dacă H e o mulțime de formule, și α este o formulă astfel ca $H \models \alpha$, atunci $H \vdash \alpha$. (Orice tautologie este o teoremă).

Demonstrația: bazată pe următoarele noțiuni și rezultate auxiliare:

O mulțime de formule H este **inconsistență** dacă există o formulă α astfel încât $H \vdash \alpha$ și $H \vdash \neg \alpha$.

Orice mulțime consistentă de formule poate fi extinsă la o mulțime **maximală consistentă** (adăugarea oricărei formule o face inconsistentă).

O mulțime de formule este **consistentă** dacă și numai dacă e **realizabilă**.

Limbaje de ordinul I

Simbolurile unui limbaj de ordinul I sunt:

- parantezele ()
- conectorii \neg și \rightarrow
- cuantificatorul \forall (universal)
- o mulțime de identificatori v_0, v_1, \dots pentru **variabile**
- o mulțime (posibil vidă) de simboluri pentru **constante**
- pt. orice $n \geq 1$ o mulțime de simboluri de **funcții** n -are
- pt. orice $n \geq 1$ o mulțime de simboluri de **predicte** (relații) n -are

Limbajele de ordinul I cu egalitate: conțin și $=$ ca simbol special pe lângă cele de mai sus.

Interpretări și evaluări

O **interpretare (structură)** I pt. limbajul de predicate \mathcal{L} constă din:

- o mulțime nevidă U numită **universală** sau **domeniu** lui I (mulțimea valorilor pe care le pot lua variabilele)
- pentru orice simbol de constantă c , o valoare $c_I \in U$
- pentru orice simbol de funcție n -ară f , o funcție $f : U^n \rightarrow U$
- pentru orice simbol de predici n -ară P , o submulțime $P_I \subseteq U^n$

Fie I o interpretare cu univers U pentru \mathcal{L} , și fie V mulțimea tuturor simbolurilor de variabile din \mathcal{L} . O **evaluare** este o funcție $s : V \rightarrow U$.

Extinzând evaluarea s la termeni și formule obținem o funcție (valoare) de adevăr pentru formulele din \mathcal{L} . Notăm $I \models s(\varphi)$ sau $I \models \varphi[s]$.

Definim: $I \models s(\forall x \varphi)$ dacă $I \models s_{x \leftarrow d}(\varphi)$ pentru orice $d \in U$, unde

$s_{x \leftarrow d}$ este atribuirea $s_{x \leftarrow d}(v) = \begin{cases} d & \text{dacă variabila } v \text{ este } x \\ s(v) & \text{pentru orice altă variabilă } v \end{cases}$

Notăm $I \models \varphi$ (I e un **model** pt. φ) dacă $I \models s(\varphi)$ pt. orice evaluare s .

Axiomele calculului predicatelor

Definim: variabila x se poate **substitui** cu termenul t în $\forall y \varphi$ dacă:

- x nu apare liber în φ sau

- y nu apare în t și x se poate substitui cu t în φ

A1: $(\alpha \rightarrow (\beta \rightarrow \alpha))$

A2: $((\alpha \rightarrow (\beta \rightarrow \gamma)) \rightarrow ((\alpha \rightarrow \beta) \rightarrow (\alpha \rightarrow \gamma)))$

A3: $((\neg \beta) \rightarrow (\neg \alpha)) \rightarrow (((\neg \beta) \rightarrow \alpha) \rightarrow \beta))$

A4: $(\forall x(\alpha \rightarrow \beta) \rightarrow (\forall x \alpha \rightarrow \forall x \beta))$

A5: $(\forall x \alpha \rightarrow \alpha[x \leftarrow t])$, dacă x poate fi substituit cu t în α

A6: $(\alpha \rightarrow \forall x \alpha)$ dacă x nu apare liber în α

Pentru egalitate, adăugăm și

A7: $x = x$

A8: $x = y \rightarrow \alpha = \beta$

unde β se obține din α înlocuind oricătre din aparițiile lui x cu y .

Consistență și completitudine

Fie H o mulțime de formule și φ o formulă. Spunem că H implică φ ($H \models \varphi$) dacă pentru orice interpretare I , $I \models H$ implică $I \models \varphi$.

Calculul predicatelor de ordinul I este consistent și complet (la fel ca și logica propozițională):

Pentru orice mulțime de ipoteze H , și orice formulă φ , $H \vdash \varphi$ dacă și numai dacă $H \models \varphi$.

Obs: Notiunea de completitudine de mai sus este diferită de cea de a stabili dacă din axiome se poate deduce orice formulă (sau negația ei).

Întrebarea dacă $H \vdash \varphi$ este în general nedecidabilă.

Algoritmul Davis-Putnam

```
function Satisfiable (listă de clauze S)
repeat
    for fiecare clauză unitate sau literal pur L din S do
        elimină toate clauzele ce conțin L
        elimină  $\neg L$  din toate clauzele
    if S e vidă return TRUE
    elseif S contine clauza nulă return FALSE
until nu mai apar modificări
alege un literal L din S pt. descompunere (adevărat/fals)
if Satisfiable (S  $\cup$  {L}) return TRUE
elseif Satisfiable (S  $\cup$  { $\neg L$ }) return TRUE
else return FALSE
```

Metoda rezoluției. Formă clauzală

Orice formulă fără variabile libere din calculul predicatelor poate fi scrisă în formă clauzală trecând printr-o serie de 8 pași simpli.

Exemplu: Pornim de la

$\forall x[\neg P(x) \rightarrow \exists y(D(x, y) \wedge \neg(E(f(x), y) \vee E(x, y)))] \wedge \neg \forall x P(x)$

(1) Eliminarea tuturor conectorilor în afară de \wedge , \vee , \neg :

$\forall x[\neg \neg P(x) \vee \exists y(D(x, y) \wedge \neg(E(f(x), y) \vee E(x, y)))] \wedge \neg \forall x P(x)$

(2) Translatarea negațiilor înăuntru, până la predicate:

$\forall x[P(x) \vee \exists y(D(x, y) \wedge \neg E(f(x), y) \wedge \neg E(x, y))] \wedge \exists z \neg P(z)$

(3) Redenumirea variabilelor, cu nume unic pt. orice cuantificator

$\forall x[P(x) \vee \exists y(D(x, y) \wedge \neg E(f(x), y) \wedge \neg E(x, y))] \wedge \exists z \neg P(z)$

Realizabilitate. Aplicații

Problema: Să se determine dacă o formulă propozițională este realizabilă.

Contextul: În general, formule complexe, de sute sau mii de variabile.

Problema apare:

- în determinarea echivalenței a două circuite sau modele
- ca pas elementar în demonstrarea de teoreme
- folosire în loc de BDD-uri pentru model checking simbolic

Reprezentarea: formă canonică (normală) conjunctivă

Proceduri de decizie performante: bazate pe algoritmul Davis-Putnam.

Notiuni: clauză unitate: formată dintr-un singur literal
literal pur: apare numai pozitiv (similar: numai negativ)

Demonstrătoare de teoreme

O mare varietate:

- pentru demonstrarea de rezultate din matematică
- pentru verificarea de sisteme (în special programe)

În general, realizate pentru logici de ordin superior

- admit tipuri descrise prin intermediul predicatelor
- au capabilități de inducție
- prin înlățuire înainte (derivă teoreme apropiindu-se de scop)
- sau înapoi (genereză concluzii intermedii pentru scopul dat)
- aplicarea regulilor de inferență: controlată prin tactici

Forma clauzală (cont.)

(4) Eliminarea cuantificatorilor existențiali (skolemizare)

Pentru $\exists y$ situat în interiorul unui cuantificator $\forall x$, se creează o funcție Skolem $y = g(x)$ (valoarea lui y depinde în general de cea luată de x). Altfel, se alege o nouă constantă Skolem.

$\forall x[P(x) \vee (D(x, g(x)) \wedge \neg E(f(x), g(x)) \wedge \neg E(x, g(x)))] \wedge \neg P(a)$

(5) Se aduce la forma normală prenex (toti cuantificatorii \forall în față):
 $\forall x[(P(x) \vee (D(x, g(x)) \wedge \neg E(f(x), g(x)) \wedge \neg E(x, g(x))))] \wedge \neg P(a)]$

(6) Se elimină prefixul cu cuantificatorii universali
 $[P(x) \vee (D(x, g(x)) \wedge \neg E(f(x), g(x)) \wedge \neg E(x, g(x)))] \wedge \neg P(a)$

(7) Se convertește la forma normală conjunctivă
 $(P(x) \vee D(x, g(x))) \wedge (P(x) \vee \neg E(f(x), g(x))) \wedge (P(x) \vee \neg E(x, g(x))) \wedge \neg P(a)$

(8) Se elimină \wedge și se scriu disjunctii ca și clauze separate

Principiul rezoluției

Fie două clauze, scrise ca și mulțimi de termeni disjunctivi.
 Considerăm înțai cazul formulelor propoziționale.
 Numim *rezolvent* a două clauze C_1, C_2 în raport cu literalul l (pentru care $l \in C_1, (\neg l) \in C_2$): $\text{rez}_l(C_1, C_2) = (C_1 \setminus \{l\}) \cup (C_2 \setminus \{\neg l\})$.
 Exemplu: $\text{rez}_p(\{p, q, r\}, \{\neg p, s\}) = \{q, r, s\}$.
 $(p \vee q \vee r) \wedge (\neg p \vee s) \rightarrow (q \vee r \vee s)$
 Propoziție: $C_1, C_2 \models \text{rez}_l(C_1, C_2)$.
 Corolar: $C_1 \wedge C_2$ e realizabilă dacă și numai dacă $\text{rez}_l(C_1, C_2)$ e realizabilă.
 Determinăm realizabilitatea unei formule în formă normală conjunctivă repetând adăugarea de rezolvenți, și verificând dacă se poate deduce clauza vidă.

Unificarea termenilor

Pentru calculul predicelor, procedăm la fel; în loc de un literal l și negația lui, $\neg l$ considerăm însă negația $\neg l'$ a unui literal l' care să poată fi *unificat* cu el.

Doi literali se pot unifica dacă există o substituție de termeni pentru variabilele care apar, astfel încât literalii să devină identici.

Exemplu: $P(a, x, y)$ și $P(z, f(z), b)$ se pot unifica în $P(a, f(a), b)$.

Pentru a unifica doi literali: se unifică succesiv termenii de pe aceeași poziție a argumentelor (pt. funcții și predicate) până când se ajunge la același literal, sau unificarea devine imposibilă (se ajunge la simboluri de funcții diferite, sau la unificarea lui x cu un termen ce conține pe x)